

5. velikonočna nedelja

Najprej izražam veliko veselje, da se lahko zopet vidimo v cerkvi pri sveti maši. Zaenkrat žal še ne vsi. Zato še naprej objavljam nedeljsko duhovno misel.

Iz življenja sv. Frančiška poznamo veliko zgodb, zgodbic in rožic. Ena od njih ima naslov 'Pridiga sv. Frančiška'. Takole pravi:

»Ko je sv. Frančišek nekega dne zapustil samostan, je srečal brata Juniperja, ki je bil zelo preprost in dober. Sv. Frančišek ga je imel zelo rad. Svetnik ga je povabil: 'Brat Juniper, pridi greva pridigat.' 'Moj oče' je odvrnil brat Juniper, 'saj veš, da sem premalo učen. Kako naj nagovorim ljudi?' Ker pa je sv. Frančišek vztrajal, se je brat Juniper omehčal. Obhodila sta vse mesto in v tišini molila za tiste, ki so delali v trgovinah in na vrtovih. Otrokom, še zlasti revnejšim, sta se prijazno nasmehnila. S starejšimi sta izmenjala nekaj besed. Potolažila sta bolne. Neki ženi sta pomagala prenesti zvrhano vedro vode... Potem, ko sta nekajkrat prehodila vse mesto, je sv. Frančišek rekel: 'Brat Juniper, čas je, da se vrneva v samostan.' 'Kaj pa najina pridiga?' 'Sva že vse povedala... pridige je že konec...' je odgovoril svetnik.«

V evangeliju smo slišali, da je apostol Filip prosil Jezusa, naj jim pokaže Očeta. Kako si je to zamišljal, če si je sploh kako, si težko predstavljamo. Jezus mu je, pa ne brez razočaranja in očitka, pojasnil, da lahko vidi Očeta v njem, v Jezusu. Oba, Oče in Sin, sta eno - sta isti Bog. Ko bi apostoli res poznali Jezusa, bi poznali tudi Očeta. Zato je Filipu odgovoril:

»Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta. Kako moreš ti reči: 'Pokaži nam Očeta.' Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni?«

Jezus sam je najpopolnejše razodetje Boga. Z vsem svojim življenjem nam razodeva Očeta.

Obenem pa je Jezus tudi pot k Očetu. »Nihče ne pride k Očetu, razen po meni«, smo prav tako slišali v evangeliju.

Podobno bi tudi mi morali razodevati Njega, čigar ime nosimo. S svojim življenjem bi morali razodevati in odkrivati, da smo kristjani, da

smo Kristusovi, da On živi v nas. Takšna bi morala biti naša pridiga. Še posebej smo zgovorni in prepričljivi, če smo pripravljene pomagati drugim, če je z dobrodelnostjo prežeto naše krščanstvo, oziroma naše življenje.

Apostoli so izbrali diakone, ki naj bi stregli, da bi se lahko sami bolj posvečali molitvi in oznanjevanju božje besede. Tako so tudi dobrodelnosti dali poseben poudarek.

In tudi mi: čimbolj razodevamo s svojim življenjem Kristusa, toliko bolj tudi mi postajamo pot k Očetu.

Znana je trditev, da smo kristjani edino sveto pismo, ki ga bere sodobni človek...

Blaženi škof A. M. Slomšek je zapisal: »Prizadevajmo si vsak po svojem stanu pošteno in prav krščansko živeti, kakor so naši predniki živeli. Slovenci so bili od nekdaj dobrega, usmiljenega srca, pridni delavci, krivico komu storiti jih je bilo strah. Pokažimo tudi mi, da smo poštenih očetov sinovi.»

Če imaš v torbici parfum, o tem sploh ni treba govoriti. Parfum govori namesto tebe.

Tudi najboljša pridiga je vsak od nas sam. Želim vam, da bi parfum vašega življenja vsaj komu olepšal recimo današnjo nedeljo in dneve novega tedna.

Kraljica majnika, prosi za nas!